

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1867-07-19)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1867-07-19)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 536. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010331.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, *Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Grev Frijs.*

Confidentiel.

Berlin, 19. Juli 1867.

Deres Excellence,

Den herværende keiserlig franske Chargé d'affaires har den 16de d. M. med Herr v. Thile havt den i min allerærbødigste Indberetning af 15de Nr. 19 bebudede Samtale om det slesvigske Spørgsmaal.

Den Depesche i Overensstemmelse med hvilken Herr Lefebvre ved denne Leilighed har udtalt sin Regjerings Anskuelse om det nævnte Spørgsmaal, begynder med at omtale den preussiske Note af 18de f. M., og efterat have recapituleret denne Notes Indhold, constaterer den, — næst at bemærke at det ikke er nødvendigt nærmere at undersøge Oprindelsen til Bestemmelsen om Nordslesvigs Tilbagegivelse. 537til Danmark, — at der i denne Henseende foreligger moralske Forpligtelser for Preussens Vedkommende, som denne Magt aldrig har benægtet, og som den saaledes ikke vil kunne fortænke Frankrig i, at det bringer i Erindring. Depeschen fremhæver derpaa, at dersom den omhandlede Tilbagegivelse var en simpel »acte de libéralité« fra Preussens Side, saa vilde der vel som Vederlag kunne fordres Opfyldelsen af visse Betingelser fra dansk Side; men dette var ikke Tilfældet; Preussen havde selv erklæret at det eneste Motiv for dets Fremgangsmaade var Bestemmelsen i Freden til Prag, og denne Bestemmelse havde hverken ved sin Aand eller sit Bogstav forbeholdt Preussen Ret til at stille Betingelser.

Afseet herfra kunde de af Preussen stillede Betingelser i og for sig heller ikke Andet end i høi Grad vanskeliggjøre eller umuliggjøre Danmark enhver Overenskomst. Opfyldelsen af disse Betingelser kunde gjøre Danmarks Stilling værre efter Opnaaelsen af en Deel af Slesvig, end den vilde være, naar Intet af dette Land tilbagegaves. Det kunde heller ikke antages, at Preussen, ved at forlange Garantier for de i Nordslesvig boende Tydske, var sindet til Gjengjæld at indrømme Garantier for de i Sydslesvig boende Danske; og selv om dette var Tilfældet, vilde det virkelige Forhold dog ikke blive bedre, da der ingen Paritet var tilstede. Under disse Omstændigheder laae det temmelig nær at tænke sig, at der laae en skjult Hensigt (arrière-pensée) bagved den preussiske Regjerings Handlemaade, og man havde da god Anledning til at spørge sig, hvilket Indtryk og hvilken Virkning dette maatte have paa den offentlige Mening.

Da den franske Regjering i Februar Maaned dette Aar havde søgt at komme til Kundskab om (presenti) den preussiske Regjerings Hensigter med Hensyn til Opfyldelsen af Pragfredens 5te Art., havde Grev Golz været bemyndiget til at tilkjendegive, at man var besluttet paa at udføre denne Bestemmelse, men at man havde villet oppebie Resultatets. 538af de slesvigske Valg til Parlamentet, fordi man paa denne Maade vilde for Fastsættelsen af en Grændselinie faae den paalideligste Veiledning med Hensyn til Omfanget og Udstrækningen, hvori tydske Befolkninger vare enten indblandede i eller enclaverede af danske Districter.

Depeschen slutter derpaa med at paalægge Herr Lefebvre at udtale sig for Grev Bismarck i den saaledes angivne Retning, og med det Haab, at de af den franske Regjering fremsatte venskabelige Bemærkninger ville blive optagne med den samme Forsonligheds Aand, som har givet dem deres Udtryk.

Herr Lefebvre var ikke bemyndiget til at give Afskrift af Depeschen; han har derfor i sin Samtale med Herr v. Thile indskrænket sig til mundtlig at meddele den franske Regjerings Anskuelse, idet han derhos har gjort Understatssecretairen bekjendt med enkelte Stykker af bemeldte Depesche. Herr v. Thile blev synlig bevæget ved denne Meddelelse, men har selvfølgelig ikke kunnet udtale sig derom i nogen Retning, da han i saa Henseende først maatte indhente høiere Befaling; han har derfor ikke svaret Andet, end at Preussen var sindet at opfylde sin Forpligtelse, idet han bemærkede, at der ikke tilkom nogen fremmed Magt Ret til at indblande sig i Anliggender, som angik Slesvig.

Jeg har ikke kunnet komme til nogen bestemt Mening om hvormeget Eftertryk den franske Regjering vil lægge i det af samme nu foretagne Skridt. At der i denne Henseende udfordres særdeles Meget, for at et for os gunstigt Resultat skal kunne opnaaes, maa vistnok være indlysende, naar hensees til den uforbeholdne og formelle Bestemthed, hvormed den preussiske Regjering allerede har udtalt sig. Herr Lefebvre yttrede, da han første Gang meddeelte mig den af ham modtagne Depesches Indhold: »c'est un grave incident«, og det er vistnok ikke uden Betydning, at den siden Begyndelsen af dette Aars Foraar ligeoverfor det herværende Udenrigsministerium fra fransk Side saaat siges. 539systematisk iagttagne Forbeholdenhed, nu efter Alt hvad der i den saaledes forløbne Tid er skeet, afbrydes paa denne Maade; men det tør neppe oversees, at det omhandlede Skridt ikke foretages af selve Ambassadeuren, og det fremgaaer hellerikke for mig med Bestemthed af Herr Lefebvres Yttringer, at den franske Regjering er alvorlig sindet at bevirke Tilbagegivelsen af Nordslesvig, navnlig i den Udstrækning som fra dansk Side maa ønskes. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale den største Forsigtighed med Hensyn til hvorledes den franske Regjerings heromhandlede Henvendelse til den preussiske Regjering opfattes fra dansk Side.

Sluttelig beder jeg Deres Excellence, ifølge Herr Lefebvres Anmodning, at ville betragte nærværende allerærbødigste Indberetning saavel som dens Forgjænger af 15de d. M., som aldeles confidentiel, da Herr Lefebvre ikke veed om den ham tilstillede Depesche endnu er bleven meddeelt Herr Dotézac.

Quaade, George Joachim, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*,

Quaade.

Modtaget 23. Juli 1867.